

N° 18

A T O D A N G O S

LAURYNOS STUOKOS – GUCEVIČIAUS
GIMNAZIJOS LAIKRAŠTIS

Atkurtai
Lietuvai
100

LIETUVOS VALSTYBEI

100!

Erika Drungytė

Mano kraštas

Šitą žemę man likimas dovanojo–
Pilką dangų, sniego sodus ir pilis.
Ji klevais raudonais rudenį liepsnoja,
Ji atvėrus kiekvienam plačiai duris.

Man jos grožio, kiek yra, tiek ir pakanka,
Jos kalba mane užbūrė amžinai.
Ir tegu ją visos negandos aplenkia.
Mano žemė man–vieninteliai namai.

Vien tik ji yra prasmė tikroji,
Nepakeis jos niekas niekada.

Sveikinimai

TĖVYNEI

Lai darbas mūsų protėvių senolių
 Ir vargas jų sunkių darbų
 Eis palaima drąsių šviesuolių
 Taip, kaip tikėjimas sunkių laikų
 Už Joną, Vincą ir Maironį
 Vis kaip už šviesų mokslo, darbo brolių.
 Aš eisiu drąsiai taip, kaip ėjo mano broliai,
 Ir nebebaisūs bus man jokie toliai.

Lietuva, Tėvynė mūsų
 Ir tu didvyrių žeme,
 Eiles Maironis, Kudirka, Mickevičius
 rašė
 Tėvynei meilę jie reiškė.
 Upės vingiuotos, pakalnės nuplikę
 „Varpo“ žodis gimtinę mūs gynė,
 Aidai aplink šilelį skambėjo
 Ir tautinė savimonė lietuviui atgijo.

Lietuva, išlik tokia, kokią tave kūrė.
 Ir tegul „Aušra“ budina lietuvių protą ir sielą.
 Eik istorijos kupiniais protėvių takais,
 Tegul žydi laisvės šilelis, lyg Baranausko aprašytas.
 Už tokią Tėvynę mes juk kovojam:
 Vieningą, laisvą, tikinčią ateitimi.
 Amžina tebūna mūs Tėvynė!
 Imk arklą, knygą, lyrą ir kurk sau ateitį garbingą!

Lietuva, Tau linkime:

Intelligentų, tokių kaip Basanavičius,
 Ei, lietuviai! Lygiuokitės, veikite!
 Tapkite pavyzdžiu kitiems,
 Užduokite klausimą jauniems.
 Varpo gaudėsio pažadinti,
 Aukštumų siekime
 Ir garsinkime Lietuvą!

XXI amžius Lietuvoje mūsų;

Naujovių ir permainų

Minties laisvės

Naujųjų technologijų

Planktono

Nusivylimo ir skepticizmo

Naikinimo

Tobulėjimo ir įvairovės

Nepastovumo, chaoso

GIMNAZIJOS 70-OSIOS LAIDOS ŠIMTADIENIO ATŠVAITAI

Mokykla, lik sveika,
Kas jūs laukia, nežinia,
Mokykla, mylima,
Pirmi šuoliai ir kritimai, knygos ir žaidimai.
Šypsena širdyje
Vis primins apie tave,

Sveikiname laikraščio „Atodangos“
redaktorę Ievą,
žurnalistus-kolegas Brigitą ir Roką!
Linkime sėkmės toliau tęsiant savo kūrybos
kelį!

ŠIMTADIENIO DAINA

Jau nedaug Jums beliko—tik 100 dienų.
Atrodo, lyg vakar atėjot su nekantrumu.
Kiek laimės čia patyrėt, kiek šypsenų plačių.
Jau laikas išeiti, sparnus tik išskleisti kartu.

Jau greitai kaip paukščiai pakilsit skaidriam
danguje,
Jau greitai šią vietą atminsit giliai širdyje.
Nauji tikslai, svajonės, draugai visad šalia,
Tačiau prisiminkit, mokykla—juk visko pradžia.

Dusina

„We can be heroes, just for one day...We can be us, just for one day“*, - per radiją plyšavo David Bowie, o už mašinos lango skaisčiai švietė vasaros saulė, švelniai glostanti rankas bei kojas. Įkaitintas asfaltas cypė cypė, oras raibuliavo, o kelias... Kelias, iš pažiūros tiesus, mane vingiavo į kairę ir dešinę, aukštyn žemyn, kaip koks amerikietiškas kalnelis.

Visi visuomet juk žino, kaip reikia gyventi, ar ne? Tetos, žinančios ką reikia mokytis – būti gydytoja ar teisininke, kokia ten dar menininke ar freelancer'e**, nu tau galvoj negerai, ką tu gyvenime darysi, močiutės, aiškinančios apie liaudies mediciną – juodąjį ridiką, įvairius užpilus su degtine, kompresus, šermukšnius, užpiltus medum, temperatūros mušimą žaliom bulvėm, visokius garinimus virš tarakonų nuovirų - „Nereikia tos chemijos gert“, ir nepaiškinsi, jog viskas yra „chemija“, vanduo yra „chemija“ - **H₂O**; mamos patars, su kuriuo vaikinu verta draugauti, su kuriuo ne, „Taigi čia Vandos vaikas, o žinai apie Vandą? Vogus apsvogus, ką tu čia prasidėsi su tuo jos berniuku, nu kaip čia atrody...“, tolimesni giminaičiai „Tai kaip čia niekur neįstojo? Tai ką darys? Nu visai jau tavo dukra, iš proto išėjo.....“ Regis, gyventi turiu ne dėl savęs, o dėl kitų, ar ne?

Sustoju miško aikštelėje, net kvėpuoti sunku, tarsi akmuo slegia visus kvėpavimo takus, o skrandis sukasi zigzagais. Dusina. Visi dusina. Visaip – murkdydami į vandenį, veidą dengdami pagalve, arba dar geriau - po kelių žingsnių į priekį, net pati nebesugebu įkvėpti – tenka grįžti atgal. Gyventi dar nepradėjau, o atrodo, jog viskas padaryta jau už mane. O kas tada? Ofisinis darbas 9-5, paršliaužimas keturiom į butą – narvelį, sodas daržas – juk reikia turėti kažką, o jeigu neturi, tai esi nevykėlis, ne su tais gražiais populiariais, vyras su „normaliu darbu“, drybsojimas prie televizoriaus, 2 vaikai, šeimos susitikimai tik per laidotuves ir vestuves, taip juk ir reikia gyventi, argi klystu?

Tik pabandyk ką nors pasakyti, iškart gausi atgal:

- Pas mus kitokios sąlygos;
- Žmonių vertybės ten kitokios;
- Pažiūrėk, kokie atlyginimai pas juos, ir kokie pas mus;
- Visiškai neapsimoka šito daryti;
- Tau lengva aiškinti, iš mokyklos suolo tik išlipus, pienburne tu, padirbtum už minimalią algą, pagyventum kaip aš, tada pažiūrėčiau, kaip kalbėtum. (Hhmm.... Jeigu tavęs netinkina minimali alga, tai nedirbk už ją. Vienintelė priežastis, kodėl egzistuoja darbai už minimalią algą, tai todėl, kad atsiranda žmonių, kurie sutinka už ją dirbti! Lygiai taip pat, egzistuoja visokios „Kalinių žmonos“ tik todėl, kad yra, kas žiūri. Jei nepatinka gyventi taip, kaip gyveni – negyvenk. Gyvenk taip, kaip norėtum.)

O mano svajonės spurda marškinėlių kišenėje lyg triušelis. Mėšlas, nežinau ar dar ilgai galėsiu svajoti, kai jaučiuosi pastoviai murkdoma į tam tikras substancijas, jog vos spėju gryno oro gurkšnį įkvėpt... Bet aš tikiu, aš tikrai tikiu – kai man pavyks, mano svajonės, mano idėjos, mano gyvenimas, jie sakys – „O kaip tau atėjo į galvą?“

*Mes galime būti herojais, tik vienai dienai... Mes galime būti savimi, tik vienai dienai...

**Laisvai samdomas darbuotojas

Vaiva Trimonytė, IIIa

Abiturientai, sukluskite! Studijas Lietuvoje pasirinkusiems abiturientams siūloma mokėti signatarų stipendijas

Siūloma 20-čiai geriausių studijas Lietuvos aukštosiose mokyklose pasirenkančių abiturientų skirti vardines signatarų stipendijas. Švietimo ir mokslo ministerija siūlo, kad aukščiausiais konkursiniais balais įstojusiems asmenims nuo pirmo kurso iki studijų pabaigos kas mėnesį būtų mokamos penkių bazinių socialinių išmokų dydžio stipendijos (šiuo metu tai būtų 190 eurų).

Stipendijas siūloma skirti siekiant pagerbti 1918 metų vasario 16 dienos Lietuvos Nepriklausomybės Akto signatarų atminimą. Taip pat rekomenduojama paskatinti geriausius Lietuvos abiturientus studijuoti šalies aukštosiose mokyklose. 20 stipendijų būtų paskirstomos įvairių studijų krypčių grupėms. Daugiausiai – keturios – stipendijos būtų mokamos pasirinkusiesiems matematikos, informatikos ir fizinių mokslų studijas. Mažiausiai – septynios stipendijos atitektų kolegijų studentams. Lietuvoje šiuo metu jau teikiamos vardinės prezidentų stipendijos, siekiančios 190–266 eurus. Kasmet skiriama iki 30 tokių stipendijų, jos mokamos vienus studijų metus.

Linkime mūsų abiturientams gauti šias stipendijas!

